

זוהר היומי

זוהר ויקרא – דף פ"ז ע"א

פרשת קדושים

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (פ"ז ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

טווי ונוז כחדא, האי בר נש אסגי שלמא עליה, ועל כל עלמא.

תרגום לעברית

כתוב ומעץ הדעת טוב ורע. ומה על זה גרם אדם מיתה בעולם - מי שמראה מעשה אחר שלא צריך על אחת כמה וכמה. שור וחמור מוכיחים. מצד זה נקרא שור, ומצד זה נקרא חמור. ועל כן כתוב, (דברים כב) לא תחרש בשור ובחמור יחדו. אל תעשה ערבוניה יחד, משום שמתעורר להתחבר הצד האחר כאחד להרע לעולם. ומי שמפרידם, מרבה שלום בעולם. אף כאן מי שמפריד אותם באותו גון כמו שאמרו, שלא נמצא שוע טווי ונוז כאחד, זה אדם שמרבה שלום עליו ועל כל העולם.

טקסט הזוהר

קרבנא דקין הוה פשתים, וקרבנא דהבל הוה צמר, לאו דא כדא, ולא דא כדא. רזא דמלה, קין כלאים הוה, ערבוניה דלא אצטריה, סטרא אחרא, דלא זינא דחיה ואדם. וקורבניה מהוה סטרא קא אתיא. הבל מזינא חדא דאדם וחיה. ובמעשה דחיה אתחברו אלין תרין סטריין. ובגין דאתחברו כחדא, לא אתיא מנייהו תועלתא לעלמא, ואתאבדו.

קִרְבָּנוּ שֶׁל קִיץ הָיָה פִּשְׁתִּים, וְקִרְבָּנוּ שֶׁל הַבֵּל הָיוּ צִמְרִים, לֹא זֶה כָּזֶה, וְלֹא זֶה כָּזֶה. סוּד הַדְּבָר - קִיץ הָיָה כְּלָאִים, עֲרֻבֹבִיָּה שְׁאִינָה נִצְרָכֶת, הַצֵּד הָאֲחֵר, שְׁאִינָה מִינָם שֶׁל אָדָם וְחֹה, וְקִרְבָּנוּ מֵאוֹתוֹ הַצֵּד הוּא בָּא. הַבֵּל מֵצֵד אֶחָד שֶׁל אָדָם וְחֹה. וּבְמַעֲיָה שֶׁל חֹה הִתְחַבְּרוּ שְׁנֵי הַצִּדִּים הַלָּלוּ. וּמִשּׁוֹם שֶׁהִתְחַבְּרוּ כֶּאֱחָד, לֹא בָּאָה מֵהֶם תּוֹעֵלֶת לְעוֹלָם וּנְאֻכָּדוּ.

טקסט הזוהר

וְעַד יוֹמָא דִּין, סִטְרָא דִּלְהוֹן קִיַּמָּא. וּמֵאֵן דְּאֲחֲזִי גְרַמִּיָּה בְּעוֹבְדָא דְּחִבּוּרָא דָּא, אֲתַעֲרַ עֲלֵיהּ אִינוּן סִטְרִין כְּחֵדָא, וְיָכִיל לְאֲתֻקָּא, וְשָׂאֲרֵי עֲלוֹי רוּחָא אֲחֵרָא, דִּלָּא אֲצִטְרִיָּה. וַיִּשְׂרָאֵל בָּעָאן לְאֲתַעֲרָא עֲלֵיהּ רוּחָא קִדִּישָׁא לְמַהֲוֵי קִדִּישִׁין, לְאֲשַׁתְּכַחָא בְּשִׁלְמָא, בְּעִלְמָא דִּין וּבְעִלְמָא דְּאֲתִי.

תרגום לעברית

וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה הַצֵּד שֶׁלָּהֶם קִיָּם. וּמִי שֶׁמֵּרָאָה אֶת עֲצָמוֹ בְּמַעֲשֵׂה שֶׁל הַחִבּוּר הַזֶּה, מְעוֹרֵר עָלָיו אֶת אוֹתָם הַצִּדִּים כֶּאֱחָד, וְיָכֹול לְהִנָּזֵק, וְשׁוֹרָה עָלָיו רוּחַ אֲחֵרֶת שְׁאִינָה צְרִיכָה. וַיִּשְׂרָאֵל צְרִיכִים לְעוֹרֵר עֲלֵיהֶם רוּחַ קִדְשָׁה לְהִיּוֹת קִדּוּשִׁים, לְהַמְצִיא בְּשָׁלוֹם בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

טקסט הזוהר

כְּתִיב (וַיִּקְרָא ו) וְלִבְשׁ הַכֹּהֵן מִדּוֹ בַד וּמִכְנָסֵי בַד יִהְיוּ עַל בְּשָׂרוֹ (ובאבנט בד יחגור) אֲמֵאֵי אֲקָרִי בַד, יַחֲדָאִי. בְּגִין דִּלָּא בְּעִי לְחַבְרָא לְהֵאֵי פִּשְׁתִּים בְּאֲחֵרָא, וְעַל דָּא לֹא כְּתִיב מִדּוֹ פִּשְׁתִּים, אֶלָּא בַד יַחֲדָאִי.

כתוב (ויקרא ו) וְלִבְשׁ הַכֹּהֵן מְדוּ בַד וּמִכְנָסֵי בַד יִהְיוּ עַל בְּשָׂרוֹ, (שם טז) וּבְאַבְנֵי בַד יִחְגַּר. לָמָּה נִקְרָא בַד, יְחִידִי? מִשּׁוּם שֶׁלֹּא צָרִיךְ לַחֲבֹר אֶת הַפָּשְׁתִּים הַזֶּה עִם אֲחֵר, וְעַל כֵּן לֹא כְּתוּב מְדוּ פָּשְׁתִּים, אֲלָא בַד, יְחִידִי.

טקסט הזוהר

וּכְהֵנָּה אֲמַאי אִיהוּ בָּעֵי לְאַתְחַזָּא בְּהַאי. אֲלָא אֲלִין מְאֵנִי בַד, בָּעֵי לְאַתְחַזָּא בְּהוּ עַל מִזְבֵּחַ הָעוֹלָה, כַּד הָוָה מִפְּנֵי קִטְרָא (ס' א קטמא) דְּדִשְׁנָא דְּעוֹלָה, דְּהָא עוֹלָה מִסְטָרָא דְּעִבּוּדָה זָרָה וְהִרְהוּרָא בִּישָׂא קָא אֲתֵיָא. וּבְגִין כֹּה, בָּעֵי לְאַתְחַזָּא בְּהוּ בְּלִחוּדֵיהוּ, וְלֹא בְּעֶרְבוּכָיָא כְּמָה דְּאִמְרֵן, בְּגִין דִּיתְכַּפֵּר לֵיהּ לְבַר נֶשׁ כָּל אֵינוֹן חוּבִין דְּאֲתֵיִין מִהֵוּא סְטָרָא.

תרגום לעברית

וְלָמָּה הַכֹּהֵן צָרִיךְ לְהִרְאוֹת בְּזֶה? אֲלָא לְבוֹשֵׁי הַבַּד הִלְלוּ צָרִיךְ לְהִרְאוֹת בָּהֶם עַל מִזְבֵּחַ הָעוֹלָה, כְּשֶׁהִיָּה מִפְּנֵה אֶת הַדִּשָּׁן (הַאִפֹּר) שֶׁל דִּשָּׁן הָעוֹלָה, שֶׁהִרִי הָעוֹלָה בָּאָה מִהַצֵּד שֶׁל עִבּוּדָה זָרָה וְהִרְהוּרָא רַע. וּמִשּׁוּם כֹּה צָרִיךְ לְהִרְאוֹת בָּהֶם בְּלִבְדָם, וְלֹא בְּעֶרְבוּכָיָה כְּפִי שְׁאִמְרֵנוּ, כִּדִּי שִׁיתְכַּפְּרוּ לְאָדָם כָּל אוֹתָם חֲטָאִים שְׂבָאִים מֵאוֹתוֹ הַצֵּד.

טקסט הזוהר

וְכַד עֵיִיל לְמִקְדָּשָׁא, אֲתֵר דְּשְׁלִימוֹ אֲשֶׁתְּכַח, וְכָל אֵינוֹן פּוֹלְחֵנִי דְּשְׁלִימוֹתָא, אִף עַל גַּב דְּאַתְחַבְּרוּ, לִית לֵן בְּה, כְּמָה דְּאִמְרֵן בְּצִיצִית, בְּגִין דְּתַמָּן אֲשֶׁתְּכַחוּ וְאַתְחַבְּרוּ כָּל אֵינוֹן זֵינִין דְּלַעֲיָלָא, וְכָל אֵינוֹן מְאֵנִי מִקְדָּשָׁא, מִשְׁתַּכְּחִין בֵּיהּ כְּמָה זֵינִין מִשְׁנַגֵּין דָּא מִן דָּא, וְכִלְהוּ אֲתַכְלִילוּ תַמָּן כְּגוֹנוֹנָא דְּלַעֲיָלָא. זַכָּאִין אֵינוֹן יִשְׂרָאֵל, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְהִיב לָהּ אוֹרֵייתָא דְּקִשּׁוּט, אוֹרֵייתָא דְּמַהִימְנוּתָא, וְרִיחָם לָהּ מִכָּל שְׁאָר עַמִּין עוֹבְדֵי עִבּוּדָה זָרָה, דְּכַתִּיב, (מִלָּאכִי א) אֶהְבֵּתִי אֶתְכֶם אֲמַר יי'.

וּכְשֶׁנִּכְנַס לַמִּקְדָּשׁ, הַמָּקוֹם שֶׁשָּׁם נִמְצְאוּ הַשְּׁלֵמוֹת וְכָל אוֹתָן עֲבוֹדוֹת הַשְּׁלֵמוֹת, אָף עַל גַּב שֶׁהִתְחַבְּרוּ, אֵין לָנוּ בְּזֶה עֲנָן, כִּמוֹ שֶׁאֲמַרְנוּ בְּצִיצִית, מִשּׁוֹם שֶׁשָּׁם נִמְצְאוּ וְהִתְחַבְּרוּ כָּל אוֹתָם הַמִּינִים שֶׁלְמַעְלָה, וְכָל אוֹתָם כְּלִי הַמִּקְדָּשׁ, נִמְצְאוּ בּוֹ כַּמָּה מִינִים שׁוֹנִים זֶה מִזֶּה, וְכָלֵם נִכְלְלוּ שָׁם כִּמוֹ שֶׁלְמַעְלָה. אֲשֶׁרֵיהֶם יִשְׂרָאֵל, שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נָתַן לָהֶם תּוֹרַת אֱמֶת, תּוֹרָה שֶׁל אֱמוּנָה, וְאָהַב אוֹתָם מְכֹל שָׂאֵר הָעַמִּים עוֹבְדֵי עֲבוֹדָה זָרָה, שֶׁפָּתוּב (מִלְאכִי א) אָהַבְתִּי אֶתְכֶם אָמַר ה'.

טקסט הזוהר

פֶּתַח רַבִּי חֵיָא אֲבַתְרִיָּה וְאָמַר, כִּי תִבְאוּ אֶל הָאָרֶץ וְנִטְעַתֶּם כָּל עֵץ מֵאֲכָל וְגו'. וּבִשְׁנָה הָרְבִיעִית יִהְיֶה כָּל פְּרִי קֹדֶשׁ הַלּוּלִים לֵי'. כִּי תִבְאוּ אֶל הָאָרֶץ, הֵא אוֹקְמוּהָ חֲבֵרִיָּא, אֲבָל תָּא חֲזִי, דְּהָא אֵילָנָא לֹא עָבִיד פִּירִין, אֲלֹא בְּאַרְעָא. וְאַרְעָא אֲפִיק לְהוֹן, וְאַחֲזִי הֵהוּא אֵיבָא לְעֵלְמָא. וְאַרְעָא לֹא עָבְדָא פִּירִין אֲלֹא מִגּוֹ חֵילָא אַחֲרָא דְעֵלְהָ. כַּמָּה דְּנוֹקְבָא לֹא עָבְדָא פִּירִין, אֲלֹא מִגּוֹ חֵילָא דִּדְכוּרָא.

תרגום לעברית

פֶּתַח רַבִּי חֵיָא אַחֲרִיו וְאָמַר, כִּי תִבְאוּ אֶל הָאָרֶץ וְנִטְעַתֶּם כָּל עֵץ מֵאֲכָל וְגו', וּבִשְׁנָה הָרְבִיעִית יִהְיֶה כָּל פְּרִי קֹדֶשׁ הַלּוּלִים לָה'. כִּי תִבְאוּ אֶל הָאָרֶץ, הֲרִי פִרְשׁוּהָ הַחֲבֵרִים. אֲבָל בֹּא רְאֵה, שֶׁהֲרִי הָאֵילָן אֵינוֹ עוֹשֶׂה פִּירוֹת, אֲלֹא בְּאַרְץ, וְהָאָרֶץ מוֹצִיָּאָה אוֹתָם וּמִרְאָה אֶת אוֹתוֹ הַפִּרִי לְעוֹלָם. וְאֵין הָאָרֶץ עוֹשֶׂה פִּירוֹת אֲלֹא מִתּוֹךְ אוֹתוֹ כַּח אַחֵר שֶׁמַּעֲלֶיהָ, כִּמוֹ שֶׁהִנֵּקְבָה אֵינָה עוֹשֶׂה פִּירוֹת אֲלֹא מִתּוֹךְ כַּח הַזֵּכֶר.

טקסט הזוהר

וְהֵהוּא אֵיבָא, לֹא אֲשֶׁתָּלִים בְּאַשְׁלֵמוֹתָא, עַד תֵּלֵת שָׁנִין. וְחֵילָא לֹא אֶתְפַּקְדָּא עָלֶיהָ לְעֵילָא עַד דְּאֲשֶׁתָּלִים. בְּתַר דְּאֲשֶׁתָּלִים אֶתְפַּקְדָּא עָלֶיהָ חֵילָא וְאַרְעָא אֶתְתַּקְנַת בֵּיהּ. דְּהָא עַד תֵּלֵת שָׁנִין אַרְעָא לֹא אֶתְתַּקְנַת בֵּיהּ וְלֹא (אֲשֶׁתְּכַחַת) אֲשֶׁתְּלִימַת (ס' א אֲתַבְסַמַּת)

(נ"א אסתכמת) עמיה. בְּתֵר דְּאַשְׁתָּלִים וְאַתְתָּקְנוּ כַּחְדָּא כְּדִין הוּא שְׁלִימוּתָא.

תרגום לעברית

וְאוֹתוֹ הִפְרִי לֹא נִשְׁלַם בְּשָׁלְמוֹת עַד שְׁלֹשׁ שָׁנִים, וְהִכָּח לֹא נִפְקֵד עָלָיו לְמַעַלָּה עַד שְׁנֵשֶׁת־לָם. אַחֲרֵי שֶׁהִשְׁתַּלֵּם, נִפְקֵד עָלָיו הִכָּח, וְהָאֲרֵץ מִתְתַּקְּנָת בּוֹ. שְׁהָרִי עַד שְׁלֹשׁ שָׁנִים אֵין הָאֲרֵץ מִתְתַּקְּנָת בּוֹ וְלֹא (נמצאת) מִשְׁתַּלְמָת (מתבשמת) (מסכימה) עִמּוֹ. אַחֲרֵי שֶׁהִשְׁתַּלְמוּ וְהִתְתַּקְּנוּ כָּאֶחָד, אֲזִי זֶה שְׁלִימוֹת.

טקסט הזהור

תָּא חֲזִי, נֹקְבָא, עַד תֵּלֶת זְמָנִין דְּאַתְעֵבְרָא, אִיבָא דְּמַעָהָ לָא אֲשְׁתָּלִים. בְּתֵר ג' עִידוּאָן, נֹקְבָא אֲתִתְקַנָּת בְּהָהוּא אִיבָא, וְאַסְתַּכְּמוּ כַּחְדָּא. כְּדִין הָהוּא אִיבָא שְׁלִימוּ דְכָלָא, וְשִׁפִּירוּ דְכָלָא. בְּתֵר דְנִפְק, עַד ג' שָׁנִין לָא אֵית לִיה חִילָא לְעִילָא, דְּהָא כְּדִין אֲשְׁתָּלִים בְּשׁוּלָא דִּילִיה. לְוִי אֲתִרְעִי מְכָלָא, תְּלִיתָאָה לְאַמִּיה, דְּאַתְתָּקַנָּת בֵּיה, וְאַסְתַּכְּמַת ס' א' (ואתבסמת) בְּהִדִּיה.

תרגום לעברית

בֹּא רְאָה, הִנֵּקְבָהּ, עַד שְׁמֵתֵעֵבְרַת שְׁלֹשׁ פְּעָמִים, פְּרִי מַעֲיָה לֹא נִשְׁלַם. אַחֲרֵי שֶׁשָּׁחַ הָרִיוֹנוֹת הִנֵּקְבָהּ מִתְתַּקְּנָת בְּאוֹתוֹ הִפְרִי, וּמִסְכִּימִים כָּאֶחָד. אֲזִי אוֹתוֹ הִפְרִי הוּא שְׁלִימוֹת הַכֹּל וְהִיפִי שֶׁל הַכֹּל. אַחֲרֵי שִׁינְאָ, עַד שְׁלֹשׁ שָׁנִים אֵין לוֹ כַּח לְמַעַלָּה, שְׁהָרִי אֲזִי הִיא הַבְּשָׁלָתוֹ. לְוִי נִרְצָה מִהַכֹּל, שְׁלִישִׁי לְאַמּוֹ, שֶׁהִתְתַּקְּנָה בּוֹ וְהִסְכִּימָה (והתבשמה) עִמּוֹ.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (פ"ז ע"ב) ◆

טקסט הזהור

בְּתֵר ג' שָׁנִין, אֲתִפְקֵדַת עָלֶיהָ (ס' א' אֲתִפְקֵד עֲלֶיהָ) חִילָא עֲלָאָה לְעִילָא. וּבִשְׁנָה הָרְבִיעִית, יְהִיָּה כָּל פְּרִי קֹדֶשׁ הַלּוּלִים. מֵאִי קֹדֶשׁ הַלּוּלִים. תּוֹשְׁבָחוֹן, לְשִׁבְחָא לִיה לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. עַד הָכָא. מִכָּאן וְאִילָךְ רְזָא דְּמַלְכָּה, דְּבִשְׁנָה

אחר שלש שנים התמנה עליו (התמנה עליה) כח עליון למעלה, ובשנה הרביעית יהיה כל פריו קדש הלולים. מהו קדש הלולים? תשפחות לשבח את הקדוש ברוך הוא. עד כאן. מכאן ואילך סוד הדבר, שפשנה הרביעית מזדוגת כנסת ישראל עם הקדוש ברוך הוא, והלולה אחת נמצאת, שכתוב קדש הלולים, הלולה ושמה בפעם (בזווג) אחת.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.